

Doc. Václav Jamek převzal čestnou afiliaci FF UK

Na zasedání Vědecké rady FF UK byla doc. Jamkovi 19. května předána čestná afiliace FF UK, díky níž se pan docent stává emeritním členem fakulty, a zůstává tak členem akademické obce.

Doc. PhDr. Václav Jamek (narozený 27. listopadu 1949) je významným česko-francouzským spisovatelem, překladatelem, literárním kritikem, publicistou a zejména dlouholetým pedagogem na Ústavu románských studií FF UK. Za minulého režimu pracoval jako redaktor v nakladatelstvích Academia a Odeon, od roku 1994 působil v diplomatických službách a v letech 2003–2015 na FF UK vyučoval francouzskou literaturu, literární teorii, umělecký překlad a vedl několik oblíbených seminářů pro doktorandy. Spolupracoval a spolupracuje s řadou obecných i odborných periodik (*Literární noviny*, *Listy*, *Lidové noviny*, *Lettre Internationale*, *Plav*, *Světová literatura*), ale také například s Pařížskou státní operou či s Operou Châtelet.

Do roku 1989 publikoval překlady z francouzské literatury (Segalen, Perec, Tournier, Modiano, Bove) a řadu literárněkritických doslovů i předmluv. Za antologii básnických textů Henri Michauxe (*Prostor uvnitř*, 2000), kterou sestavil a přeložil, získal v roce 2001 Jungmannovu cenu. Překladatelsky se podílel také na souboru divadelních her Bernarda-Marie Koltèse (*Hry*, 2006) a na antologii „francouzských prokletých básníků 20. století“ *Bytosti schopné zemřít* (2008).

Jeho prvním samostatně publikovaným dílem je francouzsky psaná próza *Traité des courtes merveilles* (Traktát o chatrných divech, 1989), odměněná prestižní francouzskou Cenou Medicis za esej a Cenou Globe Européen. Jeho české práce sahají od rázu existenciálního (básnická sbírka *Surový stav*, 1995 či

esej *Krkavčí múza*, 1992) po polohu humornou až recesistickou (díla vydaná pod pseudonymem Eberhardt Hauptbahnhof). V roce 2004 Václav Jamek publikoval souběžně v české a francouzské verzi básně v próze *Desátá planeta / L'Exorbitée*. Nevydány zůstávají dvě knihy psané francouzsky, *L'écran de cendres* a *Centaurée ou Les impuretés du sort*. Chystaná kniha *Na onom světě se tomu budeme smát* soustředí a rozvine fejetony publikované od roku 2005 do roku 2016 v časopise *Listy*.

Nejsouvislejší z autorových prací publicistických jsou jeho nesmírně zajímavé a studenty hojně čtené úvahy o českém jazyce, jež vznikaly v letech 1993–1997 z podnětu *Literárních novin*. V roce 2003 vyšel pod názvem *Duch v plné práci* soubor jeho literárněkritických i publicistických prací a rozhovorů, vyznamenaných cenou Toma Stopparda.

Václav Jamek vždy hrál důležitou roli v tzv. „třetí roli univerzity“, neboť jakožto významný spisovatel a intelektuál absolvoval celou řadu veřejných vystoupení a čtení ze svých knih ve Francii, Belgii, Švýcarsku, Lucembursku, Kanadě, USA, Nizozemí, Německu, Izraeli, Itálii, Dánsku, Chorvatsku, Polsku, Slovensku a Rumunsku. V roce 1999 ho francouzská ministryně kultury jmenovala Důstojníkem Řádu umění a humanitních věd (Officier des Arts et des Lettres). Je nám ctí, že doc. Jamek byl po třináct let naším milým kolegou a rádi bychom s ním spolupracovali i nadále.

(laudatio pronesené u příležitosti předání čestné afiliace 19.
května 2016)

Udělování čestných afiliací vychází z opatření děkana č. 18/2015, jehož cílem je posílení excelence a internacionalizace vědy a výuky na FF UK a zároveň podpora udržení tradiční dlouhodobé profesní i osobní sounáležitosti s akademickou obcí akademických pracovníků, kteří ukončili svůj pracovní poměr k fakultě z důvodu odchodu do starobního důchodu.

Toto opatření doplňuje univerzitou zřízené kategorie hostujících a emeritních profesorů Univerzity Karlovy o další kategorie čestných afiliací k fakultě.

Afiliovaným členem akademické obce fakulty může děkan fakulty jmenovat na dobu určitou (obvykle na pět let) zahraničního akademického pracovníka nebo odborníka z tuzemských odborných institucí či z praxe, který může významným způsobem přispět k pedagogické či vědecké činnosti fakulty.

Emeritním členem akademické obce fakulty může děkan fakulty jmenovat na dobu neurčitou bývalého akademického nebo vědeckého pracovníka fakulty ve starobním důchodu, který byl zaměstnancem fakulty alespoň deset let.